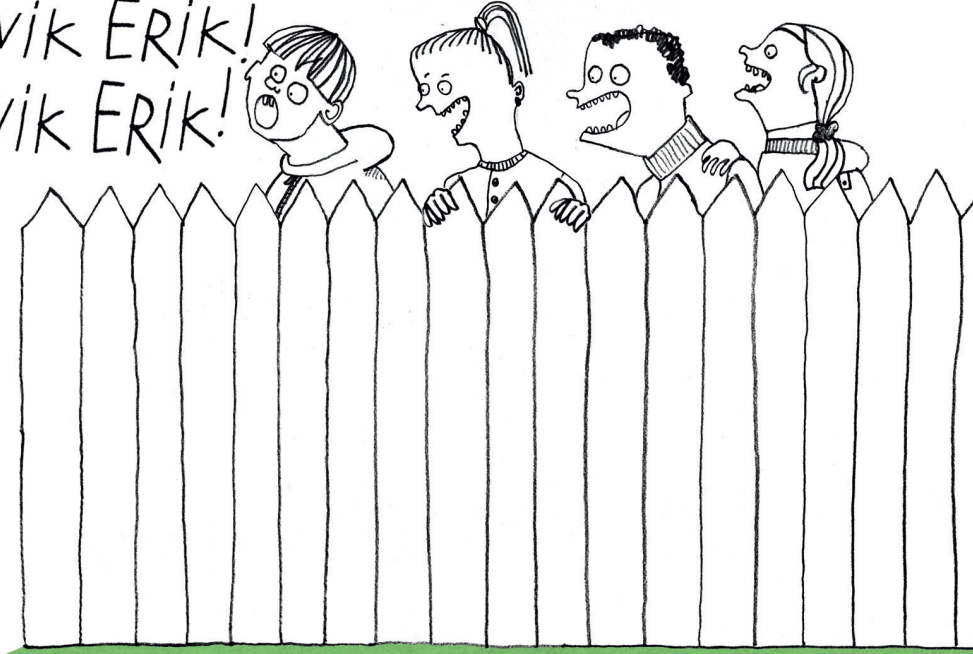

İÇİNDEKİLER

BU KESİNDİ	7
KARANTİNA VE MİGREN	8
DOĞRANMIŞ MEYVELER	19
KUMDAKİ YUMURTA	20
HAVLAYAN YUMURTA	29
BİRİNİN SİRRI VAR	34
ŞAPIRTI, HIŞIRTI VE BAĞIRIŞ	38
BOZUK PARALI ANAHTAR ÇORBASI	49
DÖKÜLMEYEN KELİMELE	61
MİNİKLERİN SABAHI	64
GÖZ KIRPAN KÖPEK	86
FINN-OLE HEINRICH	94
RÁN FLYGENRICH	95

MINİK ERİK!
MINİK ERİK!

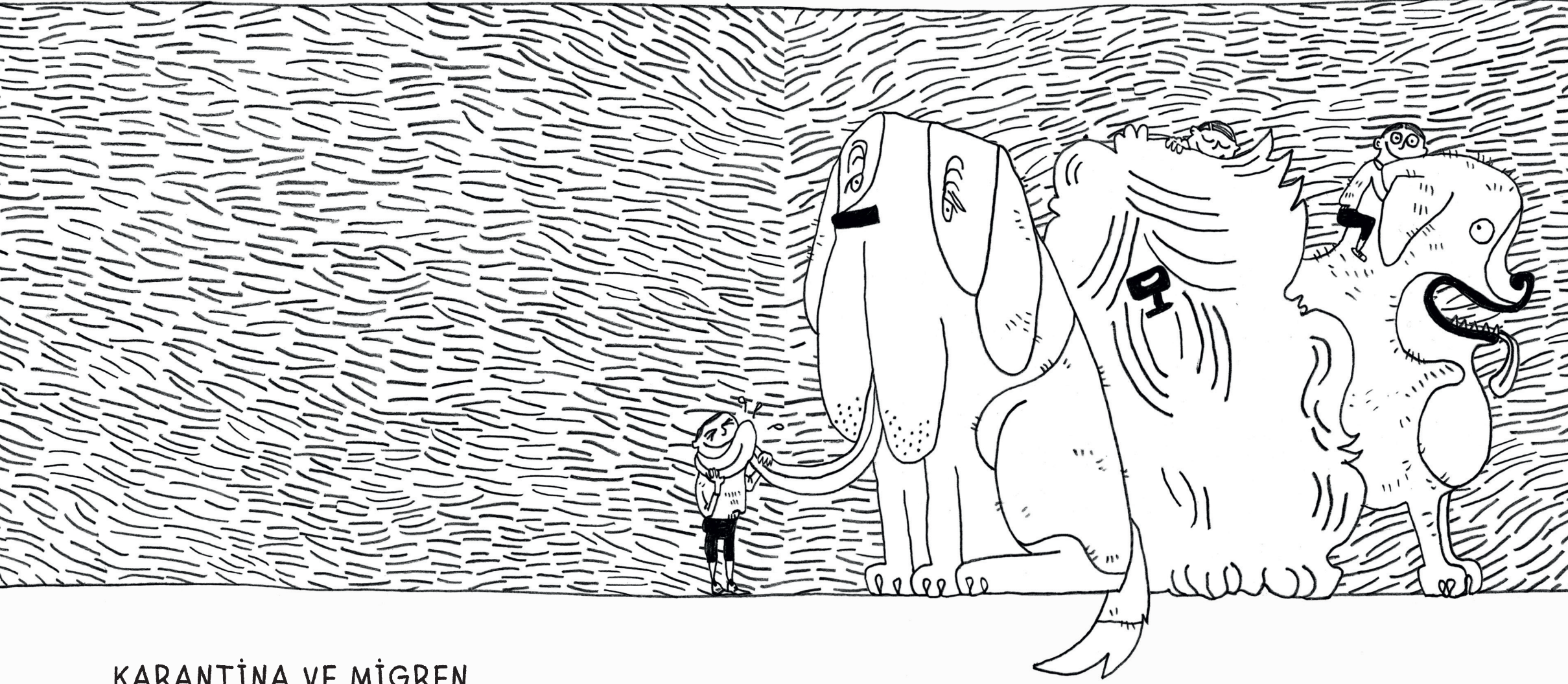
BU KESİNDİ

Çocuklar onun geldiğini görür görmez, “Minik Erik! Minik Erik!” diye bağırmaya başlardı. İster okul bahçesinde olsun ister sınıfta, isterse yüzme havuzunda.

“Aslında bunun geçerli hiçbir nedeni yok,” diye düşünürdü Erik. Boyu minik denebilecek kadar kısa değildi. Tamam, kendisi öyle uzun boylu sayılmazdı ama akranlarına göre kısa olduğu da söylenemezdi. Hatta sınıfın en kısa boylusu bile değildi, örneğin Mızıkçı Marko kendisinden iki santim daha kısaydı.

Ona, “Minik Erik!” diye seslenmelerinin nedeni sadece adıyla kafiyeli olmasıydı ve bu kesindi!

KARANTİNA VE MİGREN

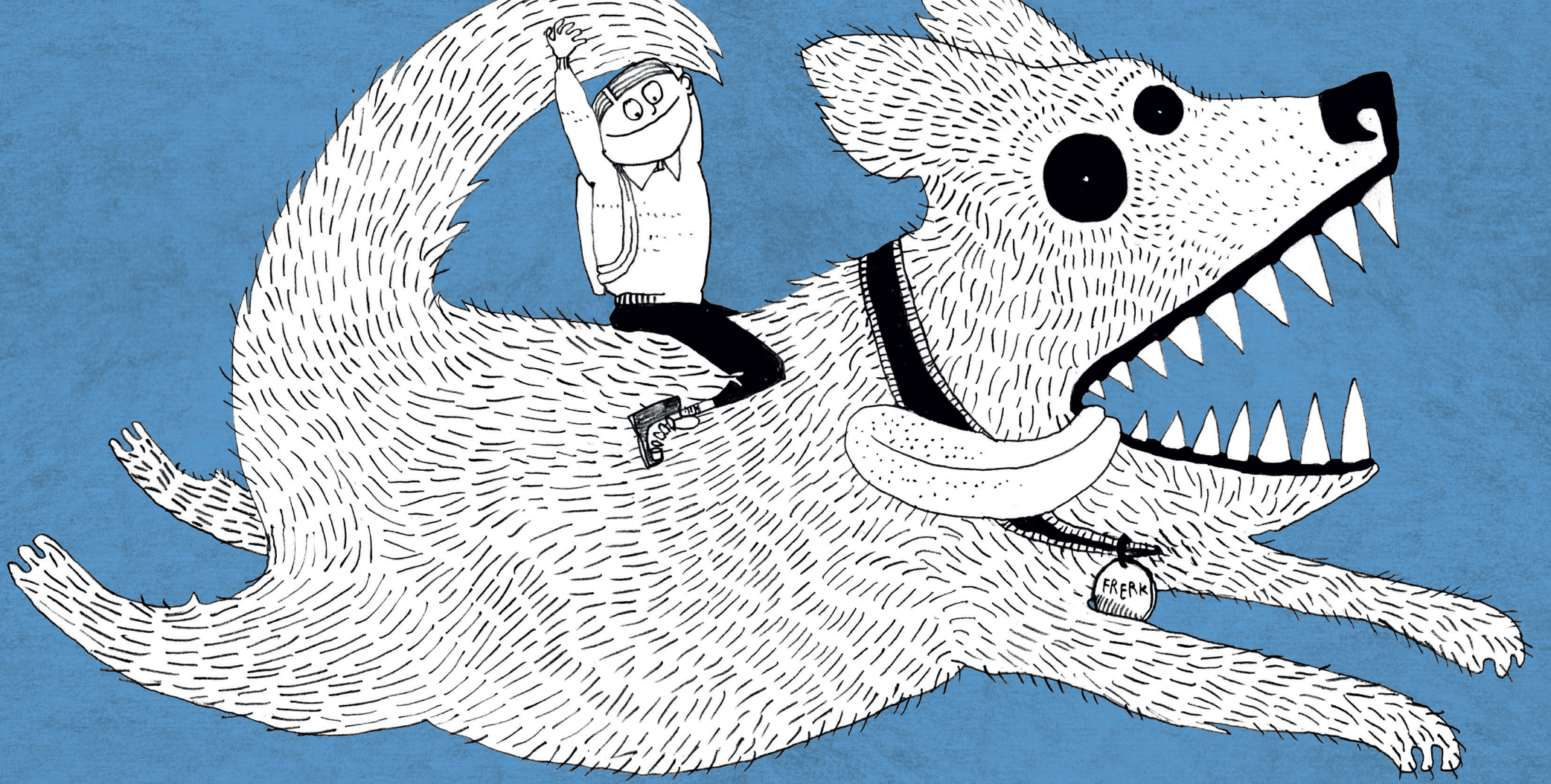
Erik bir köpek istiyordu ama koskocaman bir köpek! Bir Saint Bernard, İngiliz çoban köpeği ya da Bernese dağ köpeği olmalıydı! En kocamanı ve en şahanesi elbette İrlanda kurt köpeği idi. Onun köpeği bir buzağı kadar iri, kürkü bir mandaninki kadar uzun tüylü olmalıydı, ona sarılınca vücudu hemen ısınmalıydı. Böyle köpekler hayat kurtarırdı: İnsanları çığ altından çıkarır, hırsızları kovalar, tehlikeyi sezer, gizli izlerin peşine düşerdi.

Sırtına bindiniz mi bütün gece boyunca yol alabilirdiniz; ta Moğolistan'a, Ekvador'a ya da dünyanın en yüksek dağına bile gidebilirdiniz. Dereleri sıçrayarak aşar, ırmaklarda yüzebilir, hatta balık bile yakalayabilirdi o. Böyle bir köpek oyuncak peşinde koşmaz, ağaçları devirirdi. İki patisi üzerine kalkıp numaralar yapmaz, verilen komutlara gülüp geçerdi. Bir havladı mı sesi en derin vadide haykırarak şarkı söyleyen on iki ayıdan daha yüksek çıkardı.

Böyle bir köpeğin pençeleri bir aslanınki gibi olurdu. Koskoca ve simsiyah gözleri, dağları delen tüneller kadar karanlık gözükürdü. İşte bu gözler her an Erik'e bakmıyordu. Çünkü bu köpek Erik'in arkadaşları olacak, her ikisi de sonsuza dek gerçek birer dost olarak kalacaklardı! Erik ona şöyle bir baktı mı ya da kulağına birkaç gizli kelime fısıldadı mı onu hemen anlamalıydı!

Ama yalnız onu anlardı çünkü bir köpek sadece duymak istediği kişiyi dinler; o da Erik olmalıydı. İkisi aynı dili konuşurlardı. Çocuklar istedikleri kadar yaygara koparsınlar! "Minik Erik!" diye bağırımlarının haklı bir gerekçesi olurdu böylece. Çünkü bir kurt köpeğinin yanında Erik, gerçekten de minicik kalırdı ama mutlu bir minik olurdu.

Çocuklar bağırmaya başlarsa Erik köpeğinin sırtına atladığı gibi onun kürküne sımsıkı tutunurdu. Bu dev köpek bir kere kükredi mi o çocuklar korkarak kaçacak delik ararlardı. Ve Erik yüzünü köpeğin kürküne gömerken burnu kaşınırdı, bundan böyle bu yabani hayvanı kokusundan tanıyacaktı. Bu, insanın içine işleyen ve karnını gıcıklayan bir koku olmalıydı. Vahşi bir köpek; ormandaki toprak, yabani kiraz ve ağaç kabukları gibi kokardı, macera gibi, elma çiçekleri ve saman gibi ve deniz suyu gibi...

